

Ανοιχτή επιστολή στην 'Αλις Σβάτσερ Μια απάντηση στην ομιλία της...

Οι ριζοσπαστικές και αυτόνομες θέσεις της 'Αλις Σβάτσερ προκάλεσαν πολλές διαμαρτυρίες από τις γυναίκες εκείνες που πιστεύουν ότι η αλλαγή της θέσης της γυναίκας θα έρθει μόνο με την αλλαγή του κοινωνικού συστήματος. Δυο από αυτές έ-

στειλαν στον Σύνδεσμο την παρακάτω επιστολή, που δημοσιεύουμε αν και δεν συμφωνούμε με το περιεχόμενό της, αλλά γιατί πιστεύουμε στην ελευθερία της πολυφωνίας:

Δε θα συμφωνήσουμε με την Δυτικογερμίδα δημοσιογράφο και συγγραφέα στην ομιλία της που έγινε στο Ινστιτούτο «Γκαιτε» με θέμα: «Το Γυν. Κίνημα στην Ελλάδα και Γερμανία» στις 26.11.86, αλλά μας δόθηκε το ερέθισμα να διαφωνήσουμε ανοιχτά και μ' εκείνες τις γυναίκες που ακολουθούν αυτή την αντίληψη και είναι ομογάλακτες της ιδεολογίας της.

Νομίζουμε ότι αποπροσανατόλισε το Ιστορικό Φεμινιστικό Κίνημα το οποίο έχει καθαρά κοινωνικοπολιτική υφή. Γιατί άλλο είναι να πολεμάς την δομημένη ανδροκρατούμενη κοινωνία και άλλο να είσαι ενάντια στον κάθε (απλό) άνδρα αυτής της κοινωνίας.

Έτσι λοιπόν έχουμε τη γνώμη πως είναι εσφαλμένη η θέση της γυναίκας να ζητάει την καταξιώσή της μέσα στην προαναφερθείσα κοινωνική δόμηση, που αναπαράγεται καθημερινά.

Τότε λοιπόν αυτή η προσωπική και ξεκομένη αντίληψη καθορίζεται από τις σχέσεις και μόνον των δύο φύλων. Και ποιές είναι αυτές;...

Αυτή η μεθοδολογία και πρακτική όλων αυτών των γυναικών καθώς και της 'Αλις Σβάτσερ, πηγάζει απ' το προσωπικό τους «ήθος», την πνευματική συγκρότηση και την ιδεολογική αντίληψη καθώς επίσης την ιδιοσυγκρασία και συμπεριφορά απέναντι σ' έναν άνδρα. «Τι έχεις να δώσεις, για να πάρεις...».

Τέτοιες νοοτροπίες και πρακτικές δε βοηθούν τη γυναίκα σήμερα. Την αποπροσανατολίζουν, την τοποθετούν αρνητικά, χωρίς να μπορούν να την ευαισθητοποιήσουν προς μια ποιοτική απελευθέρωση.

Κάθε συνειδητοποιημένη και ειλικρινής γυναίκα, ας σταθεί πολέμια σ' αυτή την εσφαλμένη σάση των γυναικών, για την υπεράσπιση του Ιστορικού Γυναικείου κινήματος.

Πράγμα που δεν είχε να δώσει η 'Αλις Σβάτσερ από την ομιλία της και που οδήγησε τη συζήτηση σε σύγχυση και αδιέξοδο, σε επίπεδο ταπεινωτικό για τη γυναίκα, ώστε εμείς απ' το ακροατήριο χρειάστηκε να διαμαρτυρηθούμε αγανακτημένες.

Δεν θέλουμε να συζητάμε μόνο για τους άνδρες και τα φταιξίματά τους. Επιτέλους ας μιλήσουμε τια τις γυναίκες μέσα από μια άλλη προοπτική.

Δηλαδή μόνο οι άνδρες φταίνε και όχι το κοινωνικό σύστημα; Μέσα στοι κονωνικό σύστημα ο άνθρωπος αλλοτριώνεται καθημερινά σαν προσωπικότητα σ' όποια κοινωνική τάξη κι αν ανήκει. Και συμβαίνει βέβαια αυτό, γιατί μέσα στο αστικό σύστημα η αλληλεπίδραση των φαινομένων και των ατόμων στη «Διαλεκτική» του, είναι η σύγκρουση των αντιθέτων και των αντιθέσεων. Και πιο απλά, εννοούμε ότι υπάρχουν πάντα θετικές και αρνητικές συμπεριφορές και πρακτικές σ' όλα τα κοινωνικά στρώματα. Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι:

'Άλλο είναι νάχεις «ταξική συνείδηση» και μέσα απ' αυτήν να λειτουργείς κι άλλο να ιστορεύεις τους ανθρώπους σαν χαρακτήρες εξαιτίας της κοινωνικής τους τάξης. Και το πιο λανθασμένο: να πολεμάς τους άνδρες και όχι αυτό που φταίει...

Μιμή Πέτρου - Σουζάνα Ρήγα